

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Salavat i selam neka je na Allahova poslanika, Muhammeda, s.a.v.s., njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede na putu islama!

Poštovana braćo i sestre, draga djeco i omladino, esselamu alejkum!

Uzvišeni Allah nas na više mjesta u Kur'anu podsjeća da smo pored osobne odgovornosti, kao njegovi robovi i namjesnici na Zemlji, preuzeli emanet i odgovornost i za vlastitu obitelj. Radi toga, musliman stalno ima na umu, da zbog nemara spram najbližih i neizvršenih roditeljskih obaveza, može iskusiti tešku ahiretsku kaznu.

Zbog vlastitih propusta i zapostavljanja svoje obitelji, možemo biti kažnjeni još na ovom svijetu. A teška je to i bolna kazna kada čovjek ostane lišen ljubavi, poštovanja i podrške od svog bračnog druga. Duboka je to bol i praznina kada čovjeka zaborave njegova djeca, unučad, braća i sestre. Gorko je iskustvo i iskušenje kada čovjeku okrenu leđa rođaci i rodbina, a on, nekada voljen i štićen u obiteljskom gnijezdu, ostane usamljen i prepušten sam sebi. Istovremeno, ma koliko volio svoje najbliže, sa njima bezbrižno živio i radovao se, vjernik nikada ne zaboravlja Allahove riječi iz 15. ajeta sure Tegabun: **„Imanja vaša i djeca vaša su samo iskušenje, a u Allaha je nagrada velika.“**

Svima nama je, bez razlike i izuzetka, potrebna obitelj. U djetinjstvu, obitelj ulijeva ljubav i samopouzdanje, a u zreлом dobu pruža utjehu i podršku. Nitko, pa čak ni najodabraniji Allahovi robovi, nisu mogli sami prebroditi životne izazove i prepreke. Osjećali su zebnju od starosti bez porodice i vlastitog potomstva.

Zekerijja, a.s., u svojim dovama skrušeno je molio: **“Gospodaru moj, ne ostavljaj me sama, a Ti si jedini vječan!”** (Al-Enbija, 89)

Jakub, a.s., oslijepio je od tuge za sinom Jusufom, a.s.. Ibrahim, a.s., u dovama je molio za opskrbu i zaštitu svojoj supruzi Hadžeri i sinu Ismailu, a.s., a uz pomoć brata Haruna, a.s., Musa, a.s., se lakše nosio s iskušenjima svog poslaničkog zadatka.

S obzirom na to, dužni smo s vremena na vrijeme podsjećati sebe i druge da je obitelj naša luka spasa i tvrđava spokojstva. Nema te karijere niti profita koji može nadomjestiti sigurnost i toplinu obiteljskog doma. Nema blistavijeg i većeg priznanja i uspjeha od odgovornog i uspješnog očinstva i majčinstva. Ako sačuvamo svoju obitelj, uz Božiju pomoć, nadoknadit ćemo sve ostalo što propustimo i zakasnimo učiniti. Ako pokidamo obiteljske veze i odnose, ništa nam ne može nadoknaditi propušteno i povratiti izgubljeno.

Iskustvo nas isto tako uči, da se svim trajnim životnim vrijednostima prvo naučimo u svojim obiteljima, pa tek onda u školama i na fakultetima.

Poštovanje koje danas pokazujemo prema starijima, prvo smo naučili u svojoj kući poštujući roditelje. Moralne vrline poput solidarnosti i darežljivosti bez kojih ne može opstojati ni jedno društvo, također, nosimo iz svojih obitelji. Roditelji su nas prvi naučili da je lijepo i pohvalno dijeliti dobro sa braćom i sestrama, a da je ružno i sebično željeti uspjeh i dobro samo sebi.

Naša obitelj danas je izložena brojnim iskušenjima. Značajno smo skratili vrijeme u kojem prelazimo prostorne udaljenosti, ali sve manje imamo vremena jedni za druge.

Unaprijedili smo sredstva komuniciranja, ipak, nedostaje iskrenih razgovora, međusobnog razumijevanja i povjerenja. Mnogi od nas žive bolje od naših roditelja, a istovremeno smo nezadovoljniji i nezahvalniji od njih. Mislimo da smo zauvijek usrećili svoje potomstvo osiguravši mu materijalnu egzistenciju, a možda nikada nismo pokušali istinski razumjeti svog supružnika, osluhnuti unutrašnji svijet našeg djeteta, prepoznati uzdah i zabrinutost svojih roditelja.

Poslanik, s.a.v.s., upućuje nas na međugeneracijsko razumijevanje. Savjetuje nas da pokažemo poseban senzibilitet prema djeci i omladini, a da prema starima, našim očevima i majkama, djedovima i nenama iskažemo zasluženno poštovanje. Muhammed, s.a.v.s. je rekao: **„Nama ne pripada onaj**

tko nema milosti prema mladima i tko ne iskazuje poštovanje prema našim starijima.“ (Ebu Davud i Tirmizi) Zato, danas, kada govorimo o važnosti obitelji i obiteljskih vrijednosti preispitajmo svoju spremnost da našu obitelj ojačamo osobnim primjerom dobrih roditelja, blage i samilosne djece, braće i sestara koji se međusobno vole, pomažu i savjetuju. Jesmo li spremni kao roditelji i članovi obitelji preuzeti svoj dio odgovornosti i priznati vlastite greške i propuste?!

Roditelji su prečesto zauzeti svojim poslovnim obavezama, tako da su djeca prisiljena provoditi svoje vrijeme s drugima. S obzirom da nitko našoj djeci ne može pokloniti ljubav i odgoj kao što su to u stanju savjesni i odgovorni roditelji, dobro vodimo računa kome u našoj odsutnosti povjeravamo brigu za našu djecu.

Posebno smo dužni bdjeti nad zdravljem naše djece. Kako se čini, u ovom vremenu, ponajviše je ugroženo mentalno a zatim i tjelesno zdravlje djece i mladih zbog pretjerane upotrebe suvremene tehnologije. U veoma ranoj fazi života, neki roditelji omogućavaju i dopuštaju djeci da koriste mobitele, tablete i drugu tehnologiju, često bez ikakve kontrole ili ograničenja.

Upozorimo i podučimo našu omladinu na negativne posljedice neograničenog pristupa suvremenoj tehnologiji. Smanjena tjelesna aktivnost, razni

deformiteti zbog predugog sjedenja, izloženost nasilju i nemoralu, te virtualno zlostavljanje samo su neke posljedice sa kojima se djeca i mladi suočavaju na Internetu.

Našu omladinu treba podsjetiti da je suvremena tehnologija sredstvo koje treba služiti čovjeku, a ne opsesija o kojoj će ovisiti žrtvujući većinu slobodnog vremena i aktivnosti. Moramo im pravovremeno i detaljno objasniti kakve ih sve opasnosti tamo vrebaju.

Nije dovoljno samo kritizirati i konstatirati nedostatke i greške kod svoga potomstva. Svaka negativna posljedica koja se manifestira na površini ima svoj dublji, skriveni uzrok. Što duže zatvaramo oči nad uzrocima naših nedostataka, negativne posljedice će biti veće i teže. Što duže budemo upirali prstom u drugoga, tražeći u njemu krivicu za neuspjeh, sve ćemo biti udaljeniji od rješenja problema koji nas muče.

Hasan el-Basri je govorio: „*Ako primijetiš u svog djeteta ono što mržiš, učini pokajanje Allahu, dž.š., i zatraži Njegov oprost, jer je to udio tvoje naravi, odnosno tvoj grijeh koji si ranije počinio.*“

Na kraju današnje hutbe, zamolimo Uzvišenog Allaha da nas i naše obitelji uputi na Pravi put, sačuva od zabluda i stranputica i podari Svoju Milost i Nagradu. Amin!

Prethodne hutbe potražite na našoj stranici: www.medzlis-split.org

Pripremio: Vahid ef. Hadžić, Split, 2.2.2018.

